

- v. Expresia „creând astfel acestora un dezavantaj concurențial”, prevăzută la articolul 102 [al doilea paragraf] litera (c) TFUE, trebuie interpretată în sensul că respectă cerința ca avantajul care rezultă din discriminare să corespundă, la rândul său, unei diferențe minime între cheltuielile medii efectuate de întreprinderile concurente în ceea ce privește serviciul cu ridicata în cauză?
- vi. Expresia „creând astfel acestora un dezavantaj concurențial”, prevăzută la articolul 102 [al doilea paragraf] litera (c) TFUE, poate fi interpretată, în vederea calificării comportamentului în litigiu ca practică interzisă, în sensul că respectă cerința ca avantajul care rezultă din discriminare să corespundă, în contextul pieței și al serviciului în cauză, unor valori mai mari decât diferențele menționate în [...] tabelele 5, 6 și 7?
- vii. În cazul unui răspuns afirmativ la una dintre întrebările (iv)-(vi), cum trebuie stabilit respectivul prag minim al relevanței dezavantajului în raport cu structura cheltuielilor sau cu cheltuielile medii efectuate de întreprinderile concurente în ceea ce privește serviciului cu amănuntul în cauză?
- viii. În cazul în care se stabilește acest prag minim, faptul că el nu este atins în fiecare perioadă anuală permite răsturnarea prezumției care rezultă din Hotărârea Clearstream, conform căreia trebuie să se considere că „aplicarea, de către o întreprindere care deține un monopol de fapt pe piața situată în amonte, față de un partener comercial, a unor prețuri diferite pentru servicii echivalente, fără întrerupere timp de cinci ani, [poate] determina un dezavantaj concurențial pentru acest partener”⁽³⁾?

⁽¹⁾ C-95/04 P, EU:C:2007:166.

⁽²⁾ T-301/04, EU:T:2009:317.

⁽³⁾ Punctele 194 și 195.

Acțiune introdusă la 12 octombrie 2016 – Comisia Europeană/Republica Polonă

(Cauza C-526/16)

(2017/C 014/27)

Limba de procedură: polona

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentați: M. Owsiany-Hornung și C. Zadra, agenți)

Pârâtă: Republica Polonă

Concluzii

Reclamanta solicită:

— constatarea faptului că Republica Polonă nu și-a îndeplinit obligațiile care îi incumbă în temeiul articolului 2 alineatul (1) și al articolului 4 alineatele (2) și (3) din Directiva 2011/92/UE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului⁽¹⁾ coroborate cu anexele II și III la această directivă întrucât nu a supus procedurii de examinare a necesității unei evaluări a efectelor asupra mediului anumite proiecte de căutare și explorare a unor rezerve de minereuri cu ajutorul unor foraje până la o adâncime de 5 000 m – cu excepția forajelor din zonele de captare a apei, din zonele unor ape dulci interioare protejate și din zonele naturale protejate sub forma unor parcuri naționale, a unor rezervații naturale, parcuri peisagistice și zone de conservare din rețeaua „Natura 2000”, precum și din zonele de protecție externă a acestor arii, unde în cazul forajelor la adâncimi mai mari de 1 000 m se aplică procedura de verificare a necesității evaluării efectelor asupra mediului. Astfel, în cazul forajelor din afara zonelor de captare a apei, din zonele unor ape dulci interioare protejate și din diferitele arii naturale de protecție menționate, precum și din zonele exterioare de protecție a acestor zone, Republica Polonă a stabilit un prag de la care se declanșează această procedură, fără să țină seama în acest sens de toate criteriile esențiale de selecție prevăzute în anexa III la directivă.

— obligarea Republicii Polone la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Comisia reproșează Republicii Polone o încălcare a articolului 2 alineatul (1) și a articolului 4 alineatele (2) și (3) din Directiva 2011/92 coroborate cu anexele II și III la această directivă.

Potrivit articolului 2 alineatul (1) din Directiva 2011/92, statele membre adoptă toate măsurile necesare „pentru a asigura că, înaintea acordării autorizației, proiectele care ar putea avea efecte semnificative asupra mediului, în temeiul, între altele, al naturii, al dimensiunii și al localizării lor, fac obiectul unei cereri de aprobare de dezvoltare și al unei evaluări a efectelor lor”.

Potrivit articolului 4 alineatul (2) din Directiva 2011/92, pentru proiectele enumerate în anexa II, statele membre stabilesc dacă proiectul trebuie supus unei evaluări a efectelor asupra mediului, fie pe baza unei analize de la caz la caz, fie pe baza pragurilor sau a criteriilor fixate de acestea (mai precis pe baza unei examinări).

Potrivit articolului 4 alineatul (3) din Directiva 2011/92, atunci când se efectuează o analiză de la caz la caz sau se fixează praguri sau criterii se va ține seama de criteriile de selecție relevante stabilite în anexa III.

Forajele pentru explorarea sau căutarea de rezerve de minereuri intră sub incidența anexei II la Directiva 2011/92, întrucât acestea sunt „foraje de mare adâncime” în sensul punctului 2 litera (d) din anexă.

În cazul acestor proiecte nu se poate afirma pe baza unei aprecieri generale că nu produc efecte semnificative asupra mediului.

Statele membre sunt obligate să supună aceste proiecte unei examinări, pe baza criteriilor esențiale prevăzute în anexa III la Directiva 2011/92.

Cu toate acestea, potrivit dispozițiilor naționale prin intermediul cărora s-a transpus Directiva 2011/92 în ordinea de drept polonă, proiectele de căutare sau explorare a rezervelor de minereuri cu ajutorul unor foraje până la o adâncime de 5 000 m nu sunt supuse examinării (cu excepția numai a forajelor din așa-numitele „zone sensibile”, mai precis din zonele de captare a apei, din zonele unor ape dulci interioare protejate și din zonele naturale protejate sub forma unor parcuri naționale, a unor rezervații naturale, parcuri peisagistice și zone de conservare „Natura 2000”, precum și din zonele de protecție externă a acestor arii, unde sunt supuse examinării forajele la adâncimi mai mari de 1 000 m).

În esență, rezultă, așadar, că marea majoritate a forajelor de explorare și de căutare a rezervelor de minereuri efectuate în afara „zonelor sensibile” nu sunt supuse examinării.

Această excludere, care încalcă toate criteriile esențiale prevăzute în anexa III la Directiva 2011/92, este, potrivit Comisiei, contrară articolului 2 alineatul (1) și articolului 4 alineatele (2) și (3) din Directiva 2011/92 coroborate cu anexele II și III la directiva menționată.

(¹) JO 2012, L 26, p. 1.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Verwaltungsgerichtshof (Austria) la 14 octombrie 2016 –
Salzburger Gebietskrankenkasse, Bundesminister für Arbeit, Soziales und Konsumentenschutz**

(Cauza C-527/16)

(2017/C 014/28)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Verwaltungsgerichtshof